

Оксана МАКОГОН,

учитель вищої категорії, завідувач Лаврівської ЗСШ І ст.
Старосамбірського р-ну Львівської обл.

Наша школа – острівець творчості

Серед гордих вічнозелених смерек у мальовничій долині лежить славний Лаврів, гордістю якого є одна з найдавніших українських святинь – монастир Св. Онуфрія. В центрі села стоїть, мов писанка, наша рідна початкова школа – острівець мудрості й творчості, доброти й милосердя.

У ній я вже 15 років із радістю "сію в головах думи вольнії, в серцях жадобу братолюбія" й визнаю: справжнє щастя – працювати за покликанням.

Зерна мудрості у нашій школі збирає двадцятьеро дітей. Усі вони різні, адже відвідують школу не тільки діти із села, але й вихованці дитячого будинку, який функціонує на нашій території.

Коли треба підготувати загальношкільне свято – збирається все село. Хоча школа маленька, і непросто серед небагатих дітей віднайти артистично обдарованих, шкільні заходи цікаві й веселі, бо свої фантазії, творчі задуми реалізують разом з дітьми талановиті наставники.

У нашій школі працюють розумні й чуйні, закохані в свою професію, улюблених вихованців і рідну школу вчителі, творче кредо яких – "через серце до розуму". На їхніх уроках панує світло, правда й, безперечно, творчість, і кожен із них є для школярів вузликком на незабудь.

Уроки крилатої фантазії і доброї казки, інтелектуальні ігри "Веселий потяг знань" і "Ми – всезнайки", ранки "Ми – нащадки Кобзаря", "Матуся – сонечко родини", "Світ починається з добра", "Калиново, барвінково хай квітує рідне слово!", акції милосердя "Добре серце" й "Отчий ліс" стали традиційними в нашій *alma mater*.

Навчаємо, виховуємо, творимо... А ще мріємо, щоб у серці кожного учня непогасно сяяла ватра любові до родини, школи, мови й України, бо:

Хто живе, де високі Карпати,
До висот мусить душу підняти.

(С. Пахольчук)

Наталія ТРЕТЬЯКОВА,

вчитель ліцею-інтернату 23 "Кадетський корпус" м.Києва.

В нас ростуть сини держави – всім кадетам: честь і слава!

Вже відлунав перший мелодійний дзвоник для наших кадетів. Так, так, кадетів. Адже навчається у затишному 1-Б класі ліцею-інтернату 23 "Кадетський корпус" м.Києва тридцять один кадет. З першого дня з ними повсякчас перша вчителька і талановиті вихователі. Усі ми разом виховуємо в дітях мужнього, освіченого, ерудованого, шляхетного юнака – патріота, захисника Вітчизни. Один кадет з нашого класу, Устименко Тимофій, мав почесну нагоду давати Перший дзвоник у Київському військовому ліцеї імені Івана Богуна. Шестирічний кадет вже в перший день своєї навчальної стежини мав честь сфотографуватися з видатними генералами української армії та потиснути їм руку.

Наші кадати вітаються по-особливому. Вони відповідають: "Здоров'я бажаємо, пані вчитель!" А вже за два тижні цікавого життя в ліцеї вони вивчили безліч привітань та закличок.

Ранок наших хлопчаків розпочинається не з навчання, а з першого сніданку. Далі – навчання, а після обіду прогулянка та гуртки. Скільки різноманітних студій в них є! Це і літературна студія, і хореографія, і "Християнська етика". Підготовка та здобуття кадетської освіти і виховання молодших школярів здійснюється за авторськими програмами "Азбука кадета". Усе в ліцеї спрямоване на те, щоб з наших першокласників виросла справжня гордість нації!

В кадетських корпусах вчилися: Федір Ушаков, Михайло Кутузов, Павло Нахімов, Михайло Глінка, Петро Нестеров, Михайло Лермонтов, Федір Достоевський, Микола Римський-Корсаков і багато інших видатних людей. Вони завжди були цвітом нації, її гордістю. Отже і ми плекаємо надію, що наші юнаки виростуть видатними вченими, музикантами, політиками та гідно будуть захищати рідну Батьківщину.

Лідія ВОЗНЮК,

старший вчитель ЗОШ І–ІІ ст.
с. Щитинь Любешівського р-ну Волинської обл.

Стежинкою від першого дзвоника до останнього

У мальовничому куточку Волині, у селі Щитинь, де річка Турія, впадаючи в Прип'ять, утворює щит (звідси й назва населеного пункту), розміщена школа, чий поріг торік вперше переступили 16 малюків.

Перший урок назавжди залишиться в їхній пам'яті, бо посадили квітки своїх Мрій на галявинку Дитинства під яскравим сонечком Щастя і біленькими хмаринками з написами 2013, 2017, 2022, 2025. Це дати шкільного життя: вступ у 1 клас, прощання з початковою школою, закінчення 9-го класу в стінах рідної школи, отримання атестата про повну середню освіту. Під кінець уроку всі діти отримали від Осені чарівне насіння, яке повинні розсіяти по стежині, що веде від школи до дому. Так почалося їхнє шкільне життя.

Мої первачки скрізь перші. Свої досягнення з каліграфії ми фіксуємо у віконці Краснопису. Кожен день сюди заносу сонечка тим учням, які охайно працювали в зошитах. Кожна пора року готує трьом переможцям сувеніри, а в кінці року визначили міс і містера Каліграфії.

Люблять діти свій класний куточок – кораблик "Мрія". Тут можуть усі побачити, хто є героєм сьогоднішнього дня. А ще – прочитати плани на тиждень, привітання з днем народження, повторити учнівські правила... Все, що відбувається в класі, ми фіксуємо фотоапаратом і заносимо ці світлини в альбом "Коротка історія нашого класу", обов'язково записуючи свої враження від пережитого.

Щодня ми подорожували все далі по країні Знань. Вивчаючи букви і цифри, ми помішали казкові друковані їхні зображення в різнокольорові вагони потягу. На уроках письма і математики згадали про чарівне насіння, "виросували" колоски з писаними буквами, цифрами, квітки маків, волошок, ромашок з розділовими і математичними знаками на плакаті із зображенням пшеничного поля і голубого неба. І так на свято "Прощання з Букварем" ми їхали потягом через пшеничне поле нашої України.

Попереду в моїх дітей багато цікавих і незабутніх уроків, свят, екскурсій, хороших справ, бо їхнє шкільне життя тільки починається.

Тамара ПЕТРУШКІНА,

вчитель-методист Димитрівської ЗОШ І–ІІІ ст.
Оріхівського р-ну Запорізької обл.

Мої чорнобривчики

У нашій "Веселковій країні" 15 школяриків – активних, веселих, завзятих і талановитих. За три прожиті шкільні роки вони навчились дружити, співчувати, підтримувати один одного. Наш клас – ніби маленька держава. Ми дотримуємось законів нашого класу. Кожен учень має доручення. А в хлопчиків є ще й особлива честь по-лицарськи поважати дівчаток. Всі діти – майбутні тата і мами, до цього слід готуватися. Для хлопчиків проводимо свята – конкурси "Посвята в козачата", "Буду теж солдатом"; для дівчаток – "Маленькі перлинки", "Мамині помічниці". До всіх свят підключаються і батьки. В атмосфері родинного кола проходять у нас свята "Прошавай, букварику", "Математичний ярмарок", "Кожна дитина має право", "Рідна мова в рідній школі", "Посвята в

читачі", конкурси читців віршів "В моїх устах лунає Кобзареве слово", "Хотіла б я піснею стати", "Любіть Україну". Майже всі діти класу беруть участь у конкурсах "Кенгуру", "Колосок" і отримують золоті і срібні сертифікати.

Радість успіху підтримується в класі завжди. Допомогає цьому і домашня атмосфера: багато живих квітів, ігровий куточок, бібліотечка класу.

Навчити читати і писати важко, але ще важче навчити дітей своїм серцем, добром зігрівати інших, доброзичливо і тактовно ставитися до людей. Я пишаюся своїми учнями, і хочу, щоб для кожного з них настав їх зоряний час, щоб змогли стати гідними людьми. Для мене вони злиток сонця, вогонь і грім, тихий дощик, що напуває душу.